

KAJ JE PRI SOLŽENICINU TEŽE SPREJETI

ALOJZ REBULA

Hruščov se ga je poslužil, da je z njegovimi odkritji Stalinovih grozot postregel svojim stalinističnim nasprotnikom. A že nekaj let za njim ga je Brežnjev označil za „huliganski element“, za Putina pa so bili disidentski pisci, torej prvi on, še vedno izdajalci domovine. Naš Kardelj bi imel zanj besedo, s katero je označil Kocbeka, da je bil „nula“. Ob njegovi smrti pa se je ruski predsednik prišel križat ob njegovi krsti. Evropa se je poklonila njegovi veličini. Za nekatere je Solženicin z „Arhipelagom Gulag“ zamajal temelje sovjetskega imperija. Tvardovski je menil, da bo treba za naprej meriti vse, kar se bo dogajalo v ruski književnosti, po Solženicinu. Nekateri ga uvrščajo v galerijo največjih Rusov, ob Tolstoja in Dostojevskega, čeprav ima manj epske moči kot Tolstoj in manj duhovnega horizonta kot Dostojevski. Vse sodbe pa soglašajo v tem, da Aleksander Isajevič Solženicin spada med največje duhovne in kulturne pojave 20. stoletja.

Splošno priznanje velja dejstvu, da je s svojo literaturo razgalil dejansko resnico sveta, ki se je rodil iz sanje Karla Marxa. Vendar to priznanje ni enoznačno. Za nekatere je bil stalinizem samo degeneracija neke plemenite ideje. Na tej razliki je hinavsko igral tudi jugoslovanski titoizem, in to takrat, ko se je sam najbolj stalinistično izživil (Goli otok). Vendar Solženicinu ni šlo za napake sistema, ampak za njegovo bistvo. Brežnjev mu je pravilno očital: „Oskrunil je najsvetejše Ď Lenina.“ Dejansko za Solženicina komunizem ni bil, za kar je hotel veljati, prometejski prodor v prihodnost, ampak stranpot iz civilizacije v barbarstvo.

Zahodnemu levičarstvu (beri antikrščanstvu) je bilo težko sprejeti to idejno radikalnost. Še težje mu je bilo in je sprejeti nekaj drugega, kar dela Solženicina drugače edinstvenega sredi moderne nevere: da ta matematik po poklicu v središču veselja ni videl človeka, ampak Boga ter Kristusa z njegovo etiko. Z drugo besedo: da je bil ta veliki duh in umetnik kristjan, pa ne anonimen, ampak zvest svoji Cerkvi.

V mlajših letih je menda čudežno ozdravel od raka. Človek bi rad verjel, da je šlo za čudež. Morda je Bog hotel imeti pričevalca velike resnice, da je bil namreč Marx za človeštvo stranpot.

(Družina)

Ob Velikem šmarnu za življenje

Ljubljanski nadškof Alojz Uran je v nagovoru vernikom, ki so se množično udeležili romarske maše na Brezjah, spomnil na skrb za ranljive in šibke ter izpostavil solidarnost. V razmisleku o sedanosti in prihodnosti Slovenije je opozoril na splave, samomere in onesnaženost ter ob tem potrkal na vest posameznika in pokazal na odgovornost družbe.

Veliki šmaren, ki je kot državni praznik dneva prost dan, je v Marijinem svetišču praznovalo okrog 5000 ljudi. Verniki so pri sveti maši obnovili svojo ljubezen do Jezusove matere Marije. Prisluhnilo se nagovoru nadškofa Urana, ki je praznik Marijinega vnebovzetja navezal na aktualno dogajanje v državi.

Nadškof Uran je prepričan, da je slovenski prostor zajela nekakšna „ideologija smrti“. „V Sloveniji vsako leto za obnavljanje naroda manjka okrog 10.000 rojstev, tako da je ob koncu leta 2006 manjkalo že približno 272.000 otrok. Na drugi strani pa smo v zadnjih dvajsetih letih opravili okrog 312.000 splavov,

kar je enako številu prebivalcev največjega slovenskega mesta skupaj z okolico,“ je dejal msgr. Uran.

Temu, po nadškofovih besedah tragičnemu dogajanju, se letno pridruži še več kot 500 samomrov, kar Slovenijo uvršča na žalostno peto mesto na svetu, prek 300 žrtev prometnih in drugih nesreč, zasvojenost z drogo in okrog 170.000 težkih odvisnikov od alkohola.

Poleg tega so po številu sklenjenih zakonskih zvez Slovenci na zadnjem mestu v Evropi, po številu razvez pa med prvimi.

Omenjeni podatki zastavljajo vprašanje o sedanjem položaju in prihodnosti Slovenije. Nadškof pa nanj odgovarja s paradigmo zaljubljenosti v življenje, ki ga je treba ljubiti in varovati pred vsemi nevarnostmi, ki ga ogrožajo. „Naravno okolje varnosti in toplote je prav zakonska zveza, ljubeč odnos med moščen in ženo, ki je vedno odprt za morebitno novo življenje,“ je poudaril Uran, ki pa se zaveda, da tudi zakon ni brez težav.

Ministrica zaključila obisk

„Prepričana sem, da je diaspora tukaj lahko velika prednost, saj poleg stroke pozna tudi kulturo in jezik nekega predela na drugem koncu sveta. To je prednost, ki pa jo žal velikokrat premalo izkoristimo,“ je poudarila ministrica Mojca Kucler Dolinar, ko je v torek 12. zvečer nagovorila blizu 200 intelektualcev slovenskega rodu, ki so se udeležili sprejema v rezidenci veleposlaništva. Ta je bil le eden izmed izrednih stikov s slovensko skupnostjo, ki ga je imela ob priložnosti uradnega obiska v Argentini.

V sklopu tega potovanja je v torek tudi obiskala Latinsko ameriško fakulteto za družbene vede ter Univerzo Torcuato di Tella. Vsem sogovornikom je ministrica zagotovila, da bo slovenskim univerzam in raziskovalnim institucijam predstavila njihovo delo in možnosti sodelovanja.

Obiskala je tudi sedež CNEA, Državne komisije za jedrska vprašanja in podrobneje spoznala projekt s področja nanotehnologije, ki poteka v sodelovanju s slovenskim Kemijskim inštitutom. Gre

za enega od osmih projektov, ki so bili realizirani v okviru dvostranskega sodelovanja med Slovenijo in Argentino v minulem obdobju financiranja.

V sredo je ministrica z delegacijo odpotovala v Bariloche, kjer si je ogledala INVAP, argentinsko državno podjetje za aplikativne raziskave. Zvečer je ministrica v prostorih Slovenskega planinskega društva tudi pozdravila predstavnike tamkajšnje slovenske skupnosti. Naslednji dan pa je obiskala Jedrski center Bariloche (CAB). S CAB sodeluje Inštitut Jožefa Štefana; nedavno sta instituciji s skupnim projektom pridobili štipendijo Marie Curie (IIF – International Incoming Fellowship), ki bo omogočila enoletno delo dr. Sergia R. Guevare v Sloveniji (od novembra letos dalje). Zvečer se je ministrica udeležila koncerta Slovenskega okteta, ki je obiskal bariloške rojake.

Po vrnitvi iz Bariloch je v petek popoldne obiskala lektorat slovenskega jezika na Univerzi Buenos Aires. Slednjega že šesto leto nadvse uspešno vodi Mojca Jese-

novc. Ob tem se je sestala tudi s predstavnicama Filozofske fakultete Univerze Buenos Aires, ki je bila ustanovljena leta 1996 (sama univerza pa že 1821). Ministrica Kucler Dolinar je med drugim povedala, da v Sloveniji narašča želja po učenju španščini in se strinja, da je poznavanje tujih jezikov nadvse pomembno za poznavanje in boljše razumevanje drugih ljudi in kultur.

Soboto je ministrica preživela med rojaki. Dopoldne je obiskala šolo Franceta Balantiča v Našem domu v San Justu, nato pa se je ustavila v Domu dr. Gregorija Rožmana. Sledil je obisk Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka. V nadaljevanju dneva se je ministrica pogovarjala z mladino in študenti in jim predstavila slovenski visokošolski sistem. Zvečer se je ministrica z delegacijo udeležila premiere gledališke predstave Andražev norček.

V nedeljo, potem ko je šla tudi na slovensko romanje v Lourdes, je Mojca Kucler Dolinar zaključila svoj skrajno natrpani obisk v Argentini.

Obletnica prvega tabora

V Ljutomeru se je odvila osrednja slovesnost ob 140. obletnici 1. slovenskega tabora. Premier Janez Janša je v svojem nagovoru povedal, da tabori govorijo o takratni državljanski kulturi, ko so presegli kulturni boj in prepričanje v ekskluzivnost določene politične mentalitete. Po njegovem proslavi obletnic ne smejo biti usmerjene proti nikomur.

Kot je na proslavi povedal osrednji govornik, je letošnje leto nabitost obletnicami. Pri tem smo po njegovem največji pomen upravičeno namenili 500. obletnici rojstva Primoža Trubarja, ki je postavil temelje, na katerih so gradili narodno zavest številni ugledni Slovenci, nekateri dogodki pa so šli mimo zelo tiho.

Izjema je po njegovem mednarodni znanstveni simpozij v Lenartu, ki je oživil leto 1848, ko so Slovenci prvič javno doma in v mednarodnem prostoru predstavili svoj narodni program, katerega osrednja točka je bila združena Slovenija. To je bil najbolj radikalen program med vsemi narodi takratne habsburške monarhije, in zelo pogumen. Iz njega je izhajalo vse bitje in žitje Slovencev do slovenske osamosvojitve leta 1991 in do letos, ko je z ukinitvijo schengenskih meja v EU Slovenija v praksi postala združena.

Letos po besedah predsednika vlade mineva natančno 160 let od takrat, ko je bila postavljena ideja o združenju Sloveniji, zato bi bilo po njegovem prav, da se je večkrat spominjamo. „In to kljub temu, da od preteklosti ni mogoče živeti, vendar pa prav tako ni mogoče polno živeti brez narodne identitete. Ne zgolj zato, ker je temelj nacionalne kulture, ampak tudi zato, ker je ta identiteta globoko vsidrana v preteklosti. Usoda vsakega naroda je odvisna predvsem od tega, če zna trezno presojeti lastno zgodovino, družbo, človeka in svet, ter če gradi vrednote na resničnih in trajnih spoznanjih,“ je dejal Janša.

Proslave pomembnih obletnic so sicer po njegovem izraz hvalečnosti našim velikim prednikom, „enako pomembne pa so zato, ker nam osmišljajo sedanost in nam kažejo pot v prihodnost“. „Zato ne smejo biti usmerjene proti nikomur, ne proti sosedom, in še najmanj proti rojakom, njihov namen je vztrajanje pri pozitivni zgodovinski dediščini, ki jo moramo spoštovati, hkrati pa ustvarjalno razvijati in nadgrajevati v vedno novih okoliščinah,“ je dejal premier.

Po njegovem ni naključje, da je bil prvi tabor ravno v Ljutomeru, saj je na takratnem Štajerskem živela približno tretjina vseh Slovencev, ki je takrat predstavljala tudi tretjino prebivalcev celotne dežele.

Udeležba na taboru je bila impozantna tudi za današnje razmere, saj se je zbralo okrog 7.000 udeležencev, pa tudi zato, ker so znali velike narodne teme povezati z lokalnimi problemi. „Na eni strani so zahtevali združeno Slovenijo in slovenske šole, na drugi pa državno in deželno finančno podporo štajerskim Slovincem,“ je v zvezi s tem dejal Janša in spomnil, da so na taborih presegli socialne delitve.

Svoj govor pa je premier zaključil z besedami: „Danes sedanost in prihodnost držimo v svojih rokah, nedavno smo dokazali Evropi in svetu, da se ne bojimo niti večjih in širših izzivov. Biti Slovenec predvsem pomeni hoteti biti Slovenec,“ je sklenil slavnostni govor predsednik vlade.

Še štiri, od zlata do bron

Potem, ko je Sara Isakovič kot prva osvojila srebrno medaljo, se je slovenska zastava še štirikrat dvignila na olimpijski drog.

Primož Kozmus je prevzel vlogo slovenskega junaka, ko je osvojil zlato medaljo v metu kladiva; **Vasilij Žbogar** je v jadraniu, v razredu laser, osvojil srebrno, dve bronasti pa sta priborila še **Lucija Polavder** v judu in **Rajmond Debevec** v streljanju z malokalibrsko puško v trojnem položaju.

Skupaj doslej pet medalj je kar dovolj za „malo Slovenijo“, ki se v svetu lahko ponaša tudi s kvaliteto svojih športnikov!

Zlato Kozmus

Srebrni Žbogar

Bronasta Polavder

in Debevec

VTISI IZ SLOVENIJE

Na starem Ljubelju

(Od našega dopisnika)

Vsaka dežela ima kraje, na katere je še posebej ponosna in si prizadeva, da bi jih občudovali tudi ljudje iz drugih koncev sveta – turisti, ki obiskujejo njihovo državo. Lahko je to v naravi, lahko tudi v obljudenih krajih-mestih, kjer pride v poštev zamisel in izdelek človeških rok: ureditev, mostovi, tuneli, parki, itd.

Seveda jih ima tudi Slovenija in ker je sorazmerno vse blizu, je teh tudi veliko: vsaka vas se ponaša s to ali ono znamenitostjo, to ali ono osebnostjo, ki je bila rojena, živela ali šla le skozi/mimo vasi.

Obstajajo tudi drugi kraji, ki morda niso turistična znamenitost, pa so lahko prisotni v spominu ali podzavesti marsikoga. Mislim predvsem na prave kraje, kamor so pisatelji postavili nepravda dogajanja, zgodbe ali pravljičice. Še bolj konkretno mislim na Karla Mauserja in njegove Ljudi pod bičem, kjer še posebej pozorno opisuje Podbrezje in omenja ledinska imena, ki se ponavljajo v marsikateri

Vrh prelaza. Še vedno tista dva kamnita stolpa in mejniki, kot takrat.

drugi knjigi ali črtici; pa o Dobrepeljah in Štepanji vasi. Mimogrede: prejšnji teden bi Mauser slavil 90-letnico rojstva; v Podbrezjah so darovali mašo za pokoj njegove duše.

So tudi kraji, ki danes nimajo nobene vrednosti, pa so nekaj bili priče kakemu posebnemu dogodku. Osebnost me je pot na Ljubelj (s slovenske strani) vedno pritegovala zaradi dogodkov, ki so se razvijali v maju 1945. Še najmanj tunel, ker tunel je še danes – kljub posodobitvam in izboljšavam – samo tunel.

Nekoč sem že omenjal koncentracijsko taborišče pod Ljubeljem, podružnico strašnega Matthausa,

Znamenje.
Mala kapelica in v njej relief Marije begunke.

Umrla vsestranska umetnica Marija Vogelnik

V Bohinju je v noči z 8. na 9. avgust umrla vsestranska umetnica in ena od utemeljiteljic sodobnega slovenskega plesa Marija Vogelnik. Kot Marija Grafenauer se je rodila 15. oktobra 1914 v Ljubljani.

Diplomirala je iz arhitekture in slikarstva, naredila specialko iz grafike, velik del svojega ustvarjalnega življenja pa je posvetila plesu.

Arhitektka, akademska slikarka, plesalka, likovna in plesna pedagoginja, kritičarka, teoretičarka, zgodovinarica in publicistka Marija Vogelnik je leta 1939 diplomirala iz arhitekture pri Jožetu Plečniku, ob študiju pa se je v plesni šoli Mete Vidmar do leta 1942 oblikovala tudi v aktivno plesalko. Po vojni je sooblikovala sodobno slovensko pedagogiko in se z Meto Vidmar uvrstila med utemeljiteljice sodobnega slovenskega plesa.

Leta 1950 je na beograjski akademiji diplomirala iz slikarstva in dve leti pozneje tam opravila še grafično specialko. Na začetku šestdesetih let je bila direktorica Šole za oblikovanje v Ljubljani, konec šestdesetih pa urednica plesnobaletnega programa na tedanji Televiziji Ljubljana. V sedemdesetih letih je svoje raznovrstne izkušnje vgradila v ustvarjalni laboratorij Kinetikon.

V likovni umetnosti se je uveljavila predvsem z ilustracijami; kot edina slovenska ilustratorica je vključena v antologijo Svetovne sodobne otroške ilustracije Bettine Hurliman iz leta 1965. Za svoje ilustracije je leta 2004 dobila Smrekarjevo nagrado za življenjsko delo.

Delovala je tudi kot scenografka in kostumografka za izbrane dramske, operne in baletne predstave, napisala je nekaj scenarijev za televizijske baletne in priročnike za likovne pedagoge. Svojo strogo in nepopustljivo plesno in baletno kritiko, ki jo je objavljala od leta 1953, je sredi sedemdesetih let dopolnila še z avtorskim zgodovinskim pregledom Sodobni ples na Slovenskem (1975).

Bila je pobudnica in organizatorica Ljubljanskih dnevov plesa (1975-1981), kot svetovalka pa do leta 1992 stala ob strani tudi njihovem vsebinskem nadaljevanju z naslovom Dnevi plesa v Cankarjevem domu.

in cerkvico sv. Ane, pod katero je pokopan marsikateri begunec. Ostajala pa mi je pot čez prelaz.

Maja 1945 je bil tunel prebit, a reka beguncev je nekaj časa stala, ker je nemška vojska predor zaprla in ni pustila nikogar vanj. Nekateri begunci niso prenesli čakanja in so se v strahu pognali v breg, da dosežejo čim prej deželo na senčni strani Alp, ki pa je njim pomenila življenje. In ta cesta me je že davno mikala.

V letošnjih počitnicah smo nekaj dni prebili na Ljubelju v Oazi miru in se med drugimi sprehodi in izleti podali na prelaz. Najprej sem se ustrašil, ker je prav na začetku, zraven vhoda v tunel, cesta zagrajena: visoka ograja z žabico-ključavnico. Potem pa zvem, da je začetek steze malo nižje dol, za nekdanjo mejno postajo, kjer je vse lepo označeno in markirano. In tako smo se podali po makadamski cesti, široki in lepo ohranjeni, čeprav je za vozni promet zaprta. Za pešca in današnje avtomobile ne prestrma, a v mislih sem imel tiste, ki so se – kot rečeno – iz strahu zagnali peš, z vozni ali kolesi, v breg. Kakšen strah je moral to biti, da so bili neustrašni pred strmino, v katerem so morali živini sami pomagati, da je speljala naprej!

S takimi in podobnimi občutki sem hodil po poti brez naglice, brez strahu, brez eksistenčnih dvomov, popolnoma brezskrbno. Ja, marsikaj se je spremenilo ...

Na poti ni kake posebne zanimivosti, če ne štejemo znamenja, ki je nekako na sredi poti. Mala kapelica in v njej relief Marije begunke, ki mi je tudi dala misliti. Je kapelica stala že prej? Ji je nekdo kasneje dodal relief? Kdo je tisti Janez, ki si je zraven postavil klopf? Morda pa se najde kdo, ki pozna odgovore na ta vprašanja ...

Veter je naznanjal, da se bližamo vrhu. In kaj je tam? Še vedno tista dva kamnita stolpa in mejniki, kot takrat. In vse v nemščini, niti ene omembe v kakem jugoslovanskem jeziku, da ne rečem v slovenščini, da je tu bila meja med Avstrijo in Jugoslavijo v taki ali drugačni denominaciji. Verjetno je bila takrat še kaka druga stavba, a danes ni nič drugega kot kočja, kjer lahko ob nedeljah in praznikih dobiš kaj za pod zob, ali pa na zob.

Nisem se mogel upreti želji, da stopim z vsako nogo na eno stran mejne črte, pa se nato razgledal po pobočju in dolinah, ki se raztezajo globoko dol na Koroško. Mirno, radovedno, sproščeno.

Ja, marsikaj se je spremenilo ...

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Teden se je začel z novimi protesti kmetov. To je razumljivo: po porazu v senatu vlada v več kot mesecu dni ni rešila nobene izmed težav, ki tarejo domače poljedelce in živinorejce. Ti menijo, da je položaj že nevzdržen in se pripravljajo na nove spopade.

Oblačno obzorje. V ponedeljek, na sam državni praznik, je več kmečkih shodov opozorilo na težak položaj in nevarnost novih konfliktov. V Córdoba, Villa Constitución in Gualaguaychú so precej strnjene množice kmetov ponovno zahtevale od vlade razne ukrepe, ki naj omilijo vsakodnevne težave s proizvodnjo ter izvozom kmečkih pridelkov. V teku prejšnjega spopada so razni vladni možje obljubljali določene ugodnosti. Ko pa je bilo upora konec, je vlada na vse to pozabila. Res pa je, da je bil eden izmed glavnih vladnih pogajalcev tedanji šef kabineta Alberto Fernández, ki je odstopil takoj po porazu v senatu. Stanje na tem področju je danes enako, kot je bilo marca. Vedno bolj jasno pa postaja, da mali in srednji posestniki niso kos težavam in stroškom pridelovanja, da se živinorejca nahaja pred težkimi izzivi in je predvsem mlekarstvo v kritičnem stanju. Poglejmo le en primer. Polemični državni tajnik za notranjo trgovino (Guillermo Moreno) je pred kratkim prepovedal izvoz sira. Izgovor je bil, da s tem zniža notranje cene, ki so res visoke. A kaže, da hoče vlada le spremeniti smer proizvodnje: davek na izvoz sira je namreč 5%, na izvoz mleka v prahu pa 30%. Vladna politika do polja se torej suče po njenih potrebah dodatnih finančnih sredstev.

Kdor se mu zoperstavi ... poje naš Prešeren. A mi ob tem mislimo na prej omenjenega državnega sekretarja za notranjo trgovino. Aprila 2006 je Guillermo Moreno, še pod predsednikom Kirchnerjem, nastopil svoje mesto. Čeprav se danes vztrajno govori, da mu bije zadnja ura na tem položaju, je v dveh letih iz vlade odšlo kar deset njegovih nasprotnikov, vstevši ministre in državne sekretarje: Alberto Fernández, Martín Loustea, Miguel Peirano, Javier de Urquiza ... Mnogi trdijo, da ga zato sedanjí gospodarski minister Carlos Fernández pusti pri miru. Še več, ta Fernández se sploh ne vtika v nič: morje je razburkano, ladja gospodarstva v hudi nevarnosti, on pa, ki bi moral biti krmar, stoji in gleda, in le čaka navodil. Brez ukaza iz Olivosa (ne iz vladne palače), ne stori ničesar. In medtem ko že več kot pol vlade zahteva spremembe v državnem inštitutu za statistike (INDEC), on le molči.

Ali bo res? Tisti, ki trdijo, da se Moreno že poslavlja, navajajo kot dokaz vedno bolj pogoste zahteve v sami vladi, naj se to področje uredi. Zadeva pa ni enostavna. Gospa predsednica se sicer kaže dostopna takim pritiskom, a potem se postopek spremembe vedno zatakne. Večina političnih analistov meni, da se vse ustavi pri bivšemu predsedniku. Kirchner ima že utrjeno navado, da nekega funkcionarja nikdar ne umakne pod kritikami opozicije. Počaka, da se vodovje umiri in šele potem ukrepa. Dejstvo je, da se v tem primeru morje ne umiri, ker Moreno vedno poskrbi, da nanj padajo strele z leve in desne. Spremembe v INDECu ni zahteval le Cobos (z desne), ko je bil za en dan predsednik države; zahtevala je to tudi ministrica za obrambo Nilda Garré (z leve), ki želi, da bi bile številke „kredibilne“.

Leti, leti, leti ... Argentinska letalska družba Aerolíneas Argentinas, ki je bila od privatizacije (predsednik Menem) v španskih rokah, se sedaj vrača v državno območje. To je vsaj želja in namen vlade. Ker pa je zadeva v rokah parlamenta, se ponovno zapleta. Kako zanimivo je opazovati, da se je vladna avtomatična večina v kratkem obdobju skrčila, in vsako nekoliko bolj zapleteno zakonsko besedilo naletiti na odpor in zahteva dolgotrajna pogajanja. V poslanski zbornici niso preveč navdušeni nad načinom privatizacije, ki predvideva tudi plačilo ogromnega dolga, ki ga je napravila privatna družba. Opozicija predlaga, naj bi enostavno ustanovili novo podjetje, ne pa odkupili starega, še manj pa njegove dolgove. Hrup je nastal še dodatno, ko se je razvedelo, da je vlada 475 milijonov pesov za plačilo tega dolga vzela iz stanovanjskega sklada. Minister De Vido je to opravičil, češ, ta vlada je zgradila že toliko „socialnih“ stanovanj, da lahko preusmeri del tega denarja. A v parlamentu o tem niso tako prepričani. Negativno je odjeknil tudi podatek, da si je vlada „izposodila“ 4.550 milijonov pesov iz socialnega sklada (pokojnine) za plačevanje tekočih stroškov. Obresti na to posojilo v pesih dosega 8,5%, kar še daleč ne krije realne inflacije. Zakaj pa Chavezu plačujejo obresti v dolarjih v višini 15%? Tudi na to vprašanje ni pravega odgovora.

Škofe skrbi. Ta teden se je znova sestalo vodstvo argentinske škofovske konference. Poleg verskih vprašanj se bodo posvetili tudi analizi splošnega stanja. Škofe namreč skrbi socialno okolje, inflacija in vedno manjše zaupanje ljudstva v politične predstavnike. V Argentini nekaj ni v redu.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOVENSKA VAS

56. OBLETNICA DRUŠTVA

Leta 1952, v tako rekoč še detinski dobi naše povojne emigrantske skupnosti, so nemirni lanuški vaščani ustanovili društvo Slovenska vas, prvo krajevno v velikem Buenos Airesu. To je odločilno vplivalo na nastanek podobnih po drugih okrajih in s tem začrtalo dosedanje obliko našega organizacijskega sistema.

Že od vsega začetka je ta „civilna“ ustanova, tako kot vsi njeni člani, trdno povezana s katoliško vero in cerkvijo, saj so se dobro zavedali, da bo zahtevno zastavljeno delovanje uspešno le, če bo ves trud deležen obilice božjega blagoslova.

Po šestinpetdesetih letih je ta blagoslov več kot očiten, zato se je tudi letošnje praznovanje, na nedeljo 3. avgusta, pričelo z zahvalno sveto mašo, ki jo je daroval v vasi rojen in dorasel Jaka Barle CM in jo posebej namenil pokojnim članom, katerih vrsta je že res številna in vključuje večino ustanoviteljev.

Po primerni okrepčevalni pavzi smo se posedli v dvorani Hladnikovega doma, že opremljeni za kulturni program.

V kratkem otvoritvenem pozdravu se je predsednik Vinko Glinšek spomnil zglednih in pogumnih društvenih pionirjev, istočasno pa pohvalil mlade, ki danes nadaljujejo njihovo pot. Lep dokaz za to je bila ravno priprava programa obletnice.

Pozdravila je tudi predsednica Zedinjene Slovenije Alenka Jenko Godec in poudarila povezanost celotne skupnosti, za kar je delovanje po krajevnih domovih trdna podlaga.

Odrski prikaz je zamislila, sestavila in ga tudi pripravila Rotija Grbec. Z njim je nekako nadaljevala pred dvema letoma začeti cikel in s skoraj didaktično natančnostjo predstavila slovenske pokrajine in simbole. Pohvalna je dosežena dinamika uprizoritve, katere vodilna nit je bilo dramatično dogajanje na odru. Igralska izkušnost nosilcev glavnih vlog (Marko Pallotta, Marko Kocjančič, Boris Rot in tudi Veronika Rot) je zagotovila normalen potek, ki so ga vredno spremljali ostali igralci. Moramo pa še posebej omeniti mladega Andreja Cukjati-ja, ki se obetavno izpopolnjuje iz leta v leto ob tem pa preseneča z lepim jezikom. Z odorskimi dogodki se je izmenjavala kvalitetno posneta razlaga (glas: Martin Sušnik), spremljana s slikami (zložil Alejandro Berčić), ki so se v prelivajočem zaporedju ujemale s tekstom in z njim sestavljale ekspresivno enoto. V vse to je avtorica vpletla folklorne plesne mladinske skupine (ki jo vodi Friderik Cerar), solospjev „Je treba delat“ (Marko Kocjančič in Andrej Cukjati), melodično „Podarjeno

srcu“ (Silvio Rozina ob instrumentalni spremljavi Alejandra Berčića, Martina in Tomaža Sušnika) ter petje skupine šolskih otrok.

Pri otrocih je bilo posebno vidno skrčeno število, ki je očitno opozarjalo, da je datum društvene obletnice zagazil v sredo zimskih počitnic. Vsekakor bo treba zanj dobiti primernejši čas, saj je vaščanov že tako samo po sebi vedno manj.

Obletnica ni kompletna brez kosila. Za lanuškega nam tudi pridne gospe v kuhinji in prijazni strežniki vedno jamčijo da bo okusno in obenem obilno. Letos so se ga prvič udeležili kot uradni gostje novi župan Darío Díaz Pérez s spremljevalci in novoimenovani policijski šef v Remedios de Escalada, naš rojak Jadran Brulc.

Ker se praznovanje ne sme prehitro zaključiti se je še v popoldanskih urah vršila nogometna tekma med domačimi in sanhuščani, od 35 do ... let. Prijateljski značaj se je posebno pokazal v izmenjavanju igralcev in raztegnjenem tretjem polčasu.

Prijetno razpoloženje moramo visoko ceniti, saj nam je zvestoba vrednotam le v takem vzdušju zagotovilo za še nove obletnice

F.S.

SAN JUSTO

„Družinski praznik“ v Balantičevi šoli

Kakor vsako leto, smo na nedeljo 9. avgusta, priredili praznovanje „družinske nedelje“. Zbrali smo se pri sveti maši, ki je bila po namenu družin Balantičeve šole. Daroval jo je naš dušni pastir, pater Alojzij Kukovica, ob spremstvu mladih očkov, nekdanjih ministrantov. Priprava svete maše je bila na skrbi staršev in učiteljev, peli so pa šolski otroci. Kot ena sama velika družina smo Boga počastili in se Mu zahvalili za neštete dobrote, s katerimi nas stalno obsipava.

Po sveti maši smo se pomaknili v naš skupni Dom, kjer smo se okrepčali ob dobrem zajtrku v krogu domačih in prijateljev, s katerimi se srečamo vsako nedeljo. Na dvorišču se je že slišal otroški živžav, ki se je med igranjem in tekmovanjem veselo razvijal. Skrb za pripravo in izvedbo dopoldanske zabave otrok je bila na ramenih prof. Jureta Urbančiča in sodelavcev.

Medtem, ko je bilo na dvorišču toliko veselja, so v kuhinji in v kleti očki in mamice

pripravljali vse potrebno za kosilo in otroški srečelov.

Ob pognjenih mizah, okrašenih s cveticami, smo pričeli s kosilom, ki so nam ga prijazno postregli mladci in mladenke. Ob začetku nas je nagovorila voditeljica šole, ga. Irena Urbančič Poglajen. Zahvalila se je dušnemu pastirju, patru Kukovici za duhovno skrb naše sanhuške skupnosti, za redne šolske svete maše in spovedovanje otrok. Prosila je ljubelega Boga, naj ga podpira s svojo milostjo in mu podeli trdno zdravje. Sledila je zahvala vsemu učiteljskemu zboru, z gdč. Angelco na čelu, ki kot modra in izkušena mati povezuje in navdušuje za delo na vzgojnem in učnem področju. Ker je celotna priprava družinskega praznika bila na ramenih odbora staršev, katerega predseduje Dani Zupanc, je bilo prav njim namenjeno priznanje in zahvala, saj je učiteljsstvu v največjo pomoč. Zaključila je svoj pozdrav v španščini, ker je med nami že več mešanih družin in tudi njim izre-

kla iskreno dobrodošlico, v želji, da bi Bog utrdil vse naše družine z milostjo trdne vere, upanja in iskrene, nesebične ljubezni.

Z božjim blagoslovom in s pesmijo Je angel Gospodov ..., smo začeli s kosilom. Med gosti so bili tudi člani Akademškega pevskega zbora France Prešeren Kranj, ki so nam med kosilom navdušeno zapeli.

Prispeli so pozdravi iz Kamnika, rojstnega doma našega vzornika Franceta Balantiča. Njegovi sestri Tilka in Minka Balantič ter svak Dušan so pred sedmimi leti bili med nami ob zlatem jubileju šole. Ob tej priložnosti so se nam javili s prelepim spominom in zahvalo na nepozabne dni, preživete med nami v Argentini.

Otroci so pa že težko čakali na kolo in toliko drugih dobrot, ki so jih imeli pred očmi, dar naših dobrotnikov in podjetnikov.

Veseli smo se razšli na svoje domove v zavesti, da nam je res lepo, ko doživljamo takšne dneve, kot ena sama velika družina.

iup

SLOMŠKOV DOM

38. Mladinski dan

V nedeljo 10. avgusta je mladina v Slomškovem domu praznovala svoj 38. mladinski dan. Tokrat jim je nebo naklonilo topel sončen dan (lani je praznovanje bilo prestavljeno in končno od-

padlo zaradi dežja), ko so zaplapolali zastavi v Domu, ko so ju mladi dvignili na drog ob petju državnih himen. V imenu odsekov SDO in SFZ je odprla mladinski praznik **G a b r i j e l a Oblak** in pozdravila mlade iz vseh Domov Velikega Buenos Airesa. Poseben pozdrav je namenila častnim gostom: Veleposlanik RS v Argentini prof. Avguštin Vivod in soproga, častni konzul RS v Buenos Airesu Herman Zupan in soproga, delegacija ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo RS (Lenart Rihar - svetovalec ministrice, Alenka Mihailovski - mednarodna služba ministrstva in Maja Pavlovič - stiki z javnostjo) z ministrico Mojco Kucler Dolinar na čelu, ki je na uradnem obisku v Argentini in podpredsednica Slomškovega doma prof. Neda Vesel Dolenc.

V gornji dvorani je bila nato služba božja, ki jo je daroval župnik Franci Cukjati, sooblikovala pa mladina s petjem in instrumenti, branjem beril in prošnj. Župnik Franci se je pravkar vrnil z obiska v Sloveniji, prinesel je tudi pozdrave nadškofa in metropolita Alojzija Urana. V pridigi je mašnik poudaril globoke misli iz nedeljske božje besede in jih zaobrnil v vodilo sedanjim rodovom mladih.

Celodnevno tekmovanje deklet in fantov v odbojki je prekinilo družinsko kosilo, ki so se ga udeležili tudi častni gosti. Gospa ministrice (mladi slovenski državi se prav poda, da ima tako mlado ministrico) je izrazila svoje zadovoljstvo, da prihaja med žive celice našega naroda v svetu ter izročila čestitke in zahvalo tudi slovenske vlade za vse opravljeno delo na različnih poljih v korist slovenstva.

Kulturni program je bil načrtovan v večerno uro. Prijetno vreme je pripomoglo, da se je zbrala res

številna družba mladine in staršev. Program se je razvijal ob drobcih iz filmske zgodbe „Grška poroka“, poln šaljivih domislic v živo in plesnih točk na to temo deklet in fantov, mladcev in mladenk. Ker

se je to nedeljo praznoval v Argentini otroški dan, so v zaključni plesni vaji sodelovali tudi otroci višjih razredov Slomškove šole.

Razgibana scenarija, obleke in izredni učinki (projekcija, osvetljava, avtomobil) so pomagali, da je nastop dopadljivo potekal. Plesne točke sta pripravili Gabrijela Malovrh in Klara Marinič.

Sledila je razdelitev pokalov zmagovalcem v odbojki: pri dekletih odseku v San Justu, pri fantih pa odseku v San Martinu. Duhovni voditelj pri mladinskih organizacijah Franci Cukjati je v

nagovoru povabil mlade, naj se z odprtim srcem pridružijo mladinskim dejavnostim v skupnosti, saj tako prejemajo in dajejo vrednote.

S petjem mladinske himne „Slovenska smo mladina“ (besedilo dr. Tine Debeljak, glasba dr. France Cigan) se je zaključil program, nadaljevala pa se prosta zabava ob glasbi in veseli družbi.

Še en predlog skupnemu odboru mladinskih organizacij: S pevske mladinskimi skupinami in orkestri pripravite snemanje mladinske himne *Slovenska smo mladina* in eno kopijo naj dobi vsak Dom. Zaključki mladinskih praznovanj bodo tako bolj vzpodbudni. Kaj se vam zdi?

J.T.

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

Ivan Sivec: Ranjeno drevo

Pri kamniški založbi ICO je letos izšla knjiga Ivana Sivca z zgornjim naslovom in s sledečim podnaslovom: Po Argentini po poteh Janka Benigarja. Knjiga je torej potopis, (izšla je v zbirki *Srce je popotnik*), kjer avtor opisuje ne samo obisk krajev, kjer je živel in deloval Benigar, ampak tudi mendoško skupnost. Pisatelj je spremljal oktet Deseti brat, ki je nastopil na znanem zborovskem festivalu Cantapueblo v Mendozii.

Mendoščani so izkazali tej odpravi vso svojo gostoljubnost. Božidar Bajuk - z ženo Cvetko - jih je spremljal kot vodič in prevajalec, brata Jaka in Martin Bajda pa sta jih vozila ne le po Mendozii, ampak tudi po Patagoniji. Avtor se jim je oddolžil z navdušenim opisom krajevne skupnosti. V posvetilu beremo takole:

„Knjigo posvečam odličnemu oktetu Deseti brat, predvsem pa vsem tistim številnim Slovincem, ki so v cvetoči pomladi zapustili svoj ljubi dom, še posebej pa vsem predragim Bajukovim, Grintalovim, Bajdovim, Grebenčevim ...”

Tako imamo, poleg Mlekuževe študije, še en esej o mendoških Slovincih. Avtor se je pogovarjal v ta namen z arh. Božijem Bajukom, s Stanetom Grebencem ter z bratoma Martinom in Jakom Bajda. Tako podaja njihove osebne in rodbinske zgodbe, uporablja pa je tudi nekaj izvirnih dokumentov oz. dnevnikov, ki so mu jih le-ti odstopili. Ta del knjige je naslovljen kot „pot k resnici”, kar se očitno nanaša na željo, da bi matica spoznala resnico o politični emigraciji, torej tudi okoliščine v katerih je nastala.

V prvem delu knjige, v petih poglavjih, opiše pot iz Mendoze v

Neuquén, v kraje kjer je Benigar živel in tudi umrl. Poglavja se uvajajo z indijanskimi legendami.

Njihov vodič po teh poteh - Catriel, Cipolletti, Aluminé - je Carlos Ortiz, poročen z Benigarjevo vnukinjo, najboljši poznavalec njegovega življenja in dela.

Sivec tu prikaže Benigarjev boj za preživetje številne družine, selitve, inženirska dela, pisanje antropoloških študij o Mapučih, njegov boj za pravice Indijancev. Po Benigarju se imenuje ena šola ter knjižnici v Aluminé in Plaza Huincul.

V nasprotju s temi priznanji je pa osupljiva izjava enega od današnjih mapuških poglavarjev. Na Sivčevo vprašanje, kako oni gledajo na človeka, ki se je boril za njihove pravice, preučeval njihov jezik, šege in navede, mu ta odvrne: „Ga ne poznamo”. In Sivec: Moram priznati, da smo bili močno poparjeni.

Oktet Deseti brat in Jože Kores so na Benigarjevem grobu skupaj zapeli: Slovenec sem. Morda prav v tem

dejstvu, da je belec, tiči odgovor na poglavarjevo izjavo.

V osrednjem delu knjige si lahko ogledamo „Mendoza in Patagonijo v 62-ih kontrastih”, torej v slikah. Devet je črno-belih, zgodovinskih, druge pa je posnel avtor, seveda v barvah. Med njimi tudi skromno „obcestno spominsko znamenje”, vse v rdečem; mnogo živordečih zastavic. Škoda da ne pove komu je posvečeno, namreč da ni indijančku Ceferinu, ampak ljudskemu priprošnjiku, ki ga ljubkovalno kličejo Gauchito Gil.

Sivec se je največ pogovarjal z arh. Bajukom, zato je razumljivo, da je največ govora o rodbini, ki izhaja iz Draščev: o ravnatelju Marku, o njegovem sinu prof. Božidarju in tudi o njegovih sinovih. Vključen je ravnatelj avtobiografski zapis in tudi profesorjev dnevnik iz begunskih let v Avstriji.

Kako je sploh prišlo do tako plodnega srečanja in sodelovanja med pisateljem in Mendoščani? Kar seveda ni bilo čisto slučajno. Odgovor na to je v osebi Jožeta Koresa, ki je spremljal oktet. Koresova poznanstva so pisatelja napolnila pač v Mendozo. Tako se je zgodilo, da je g. Sivec obšel „mesto pristan” - kot bi tu rekli „olímpicamente”. Nezaslišano za marsikoga!

Knjiga je zelo prijetno pisana in se tako tudi bere. Kot vse Sivčeve knjige, kar sem jih dobil v roke (pol ducata). Je najbolj plodovit slovenski pisatelj (doslej je izdal 84 knjig) in tudi vedno med petimi najbolj brani avtorji. Tako bo slava mendoške skupnosti šla po vsej Sloveniji. Zaslužno!

Zakaj *Ranjeno drevo*? *Bralec bo našel razlago za ta naslov v knjigi sami.*

Vinko Rode

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Rojstvo

Je vedno velik dogodek za vso družino, sorodnike in prijatelje.

Je tudi razlog veselja vseh, ki ljubijo življenje. Najprej so ga veseli starši, mati in oče, pa tudi ostali v družini in v okolici. Rojstvo otroka vedno prinese veselje v družino in v družbo. Otroci so nosilci veselja in jih je Jezus celo postavil za zgled starejšim. Če ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo, zakaj njih je božje kraljestvo.

Oni so tudi dokaz, eden od tolikih, za božjo ljubezen in dobroto, pa tudi vsemogočnost. Rodijo se za in v človeški družbi in kmalu za tem, še za nebeško domovino. Zgleda, da se sam Bog po njih razdaja človeški družbi.

Celo Jezus, kot druga božja Oseba in Odrašenik sveta, je hotel priti med nas ljudi kot človek in se je rodil kot otrok. Dobro je poznal otroke in njihovo dušo. Imel jih je rad, jih blagoslavljal in se zadrževal med njimi.

Kako bi bili srečni, če bi lahko vedno ostali kakor otroci. Takrat smo bili vseh samemu Bogu, staršem in ostalim. A čas in leta nam tega ne dopuščajo. Moremo pa ohraniti lepoto duše. Tudi kot odrasli moremo in moramo biti Bogu v veselje in drugim v zgled. Vsi nas morajo biti veseli. Med drugimi stvarmi je tudi to naše poslanstvo na svetu.

Tako, kot smo bili kot otroci, skušajmo biti tudi danes kot odrasli. Vedno in povsod prinašajmo veselje. Biti moramo vsem v spodbudo, v ponos in pomoč.

Takšno je slovensko srce. Vedno je odprto za vse in tudi roke ima vedno obrnjene navzven, za druge. Tudi za to smo se rodili, da poživimo slovensko družbo, ki danes živi v svetu.

Tudi Slovenija se je rodila kot država in se preraja. Njeno rojstvo je za mnoge razlog velikega veselja.

Slovinci, ki ji pripadamo, pa ponesimo to veselje v svet in bodimo ponosni, da smo njeni sinovi in hčere in njihovi potomci.

Bili smo mnogim v veselje takrat, bodimo to tudi danes in pokažimo, da je slovenski človek vesel svojega bivanja na tem svetu, kjerkoli že je. Saj je vse samo predokus nebeškega veselja.

Slovensko gornišvo, narodna identiteta in zavest

PETER SKVARČA

(1)

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je v dneh od 26. do 29. junija na Bledu in drugih krajih po Gorenjski v sodelovanju in ob podpori Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Ministrstva za šolstvo in šport, Ministrstvom za kulturo, Triglavskega narodnega parka in Slovenske planinske zveze pripravila prvo strokovno srečanje o slovenskem planinstvu po svetu. Namenjeno je bilo spoznavanju in povezovanju naših planinskih organizacij iz sveta s sorodnimi v Sloveniji.

Vzporedno je na Počarjevi domačiji v Radovni potekala tudi pregledna razstava, ki ponazarja dejavnosti slovenskih planincev po svetu. Med njimi so bili 4 panoji o gorništvu v Argentini.

Uvodno predavanje je v dvorani Triglavskega narodnega parka na Bledu 26. junija imel naš argentinski rojak, priznan gornik in znanstvenik, akademik inž. Peter Skvarča. Zaradi odmevnosti in bogastva misli, ga bomo objavili v celoti, v treh zaporednih podlistkih.

Slovinci smo lahko hvaležen narod, kajti v našo domovino je nebeški Oče nasul polna prgišča lepote in jo bogato obdaroval s planinami in gorami. Zato ni čudno, da imamo večina Slovencev nek dar, naraven čut in ljubezen do gora in planin. Gornišvo je kleno in globoko zakoreninjeno v srcu in duši slovenskega človeka. Želja po samopreizkušnji, izzivi navpičnih sten in vrhov ter hoja v hribe in na planine so za nas Slovence prirojen notranji nagon in sila, ki vabita v višine.

Na splošno smo gorniki-plezalci bolj vajeni dejanj kakor pisanih besed. Ne bom

pripovedoval o gorništvu in narodni zavesti v rodni domovini, ker je to že na dolgo in široko zabeleženo v domačih kronikah. Bom pa skušal vsaj na kratko opisati nesebično in požrtvovalno delovanje slovenskih gornikov v Argentini, ki je tesno povezano z bojem za ohranitev slovenske narodne identitete. Podal bom svoj osebni pogled na gorniška doživetja in dogajanja v novi domovini. Že več kot pol stoletja je minilo, odkar sem moral po težkih povojnih časih kot dvanajstletnik zapustiti domovino. Iz dežele prostranih gozdov, planin in gora smo bili skoraj dobesedno „izkoreninjeni” in na silo presajeni v povsem novo okolje: v milijonsko velemesto, prekrito s tlakom in betonom. Danes vedno bolj spoznavam, da so bile gore podzavestna vez med domačim in tujim svetom! Kaj pomeni tujina, ve samo, kdor jo je preizkusil. Duševno trpljenje in domotožje po gorah-planinah na silo izgnanih Slovencev je skoraj preroško napovedal naš prezgodaj „zgorili” pesnik France Balantič v dramatično čustvenem sonetu *“Sen o vrnitvi”*, kjer je med drugim zapisal:

Ko boš, tujina, vso mi kri izpila,
ko neizgovorjena bo beseda
prišla kot ogenj mi na usta bleđa,
bo davna želja k domu me vrnila.

Na srce dal prsti bom kot zdravila,
sprejel me vase bo pozdrav sosedja,
spoznala na planini me bo čreda
in v duši bo zaplala nova sila.

Okusil spet bom sok planinskih trav
- spomini nanj skelijo kakor rane,
ki jih zastrupil dolgih cest je prah.

Domači kraj, kako boš spet mi drag!

Kako bom ljubil gore razkopane,
dokler ne bom med njimi tih zaspal.

Začetek slovenskega gornišva v Argentini beležimo že v prvi polovici 20. stoletja. Med prvimi gorniki, ki so zanesli slovensko ime v argentinske gore, je primorski rojak Peter Štrukelj iz Solkana. V Bariločah je bil gorski vodnik že pred prihodom vojvotne ideološke emigracije. Leta 1940 je izseljenški duhovnik Jože Kastelic, emigrantski dušni pastir in ustanovitelj katoliške revije *“Duhovno življenje”* v Argentini, ki še sedaj izhaja, sodeloval pri odpravi na Aconcagua. Ni mu bilo dano, da postavi križ na najvišji gori Amerike, ker je blizu vrha obnemogel v orkanu *“belega vetra”*. G. Kastelic je prva slovenska žrtev v argentinskih Andih. Počiva med drugimi žrtvami Aconcagua na malem pokopališču blizu gorske vasice Puente del Inca (Inkov most), ob vznožju kraljice Andov. Na skromnem spomeniku, ki ga je opremil tržaški Slovenec, živeč v Buenos Airesu, znameniti arhitekt Viktor Sulčič, je napisano po naše *“V miru počivaj, slovenske zemlje sin, vneti ljubitelj visokih planin, narodu bil si*

Nekateri udeleženci, sodelavci in organizatorji ob koncu konference v dvorani Triglavskega Narodnega Parka na Bledu. Od leve na desno: P. Skvarča, Marjeta Kersič Svetel, Silvo Karo, Jana Čop, ter zadnja dva, Jurij Dobravec in Roman Benet.

vodnik do večnih višin”. Leta 1969 sem se povzpел kot prvi Slovenec na Aconcagua, da izmerim zemeljsko težnost na stehi Amerike. Poleg meritve se je tistega 14. januarja darovala tudi prva sv. maša na najvišji točki Amerike. Poraja se mi misel da je bil takrat g. Kastelic prisoten z nami v duhu in se mu je izpolnila skrita želja.

Nov zagon in velik razmah pa je slovensko gornišvo v Argentini zadobilo s prihodom politične emigracije, ki je morala nasilno zapustiti domovino po drugi svetovni vojni. Zaradi močnih vezi in spominov na gore v domovini ni čudno, da je takrat mnogo slovenskih emigrantov iskalo v novi deželi gorate pokrajine. Večje skupine so se naselile v bližini gora v Mendozii, ob vznožju osrednjih Andov, in v Bariločah, deželi jezer, ki je oddaljena 1600 km jugozahodno od velemesta Buenos Aires. Med dandanes splošno priznane *“slovenske čudeže”* v Argentini, to so ohranitev jezika in tradicij, slovenske šole, domovi, cerkveno, kulturno in socialno udejstvovanje, itd., moramo nedvomno prišteti tudi dosežke na gorniškem področju. *(Dalje prihodnjič)*

NOVICE IZ SLOVENIJE

SPREMLJEVALNI UČITELJ ZA CELO LETO

Letošnjega seminarja za učitelje slovenščine in drugih predmetov v slovenskem jeziku v Kanadi in ZDA se je udeležilo 12 učiteljev. Državna sekretarka z ministrstva za šolstvo in šport Alenka Šverc je ob tem še povedala, da je ministrstvo ugodilo pobudi izseljencev v Kanadi, da jih učitelj slovenščine iz Slovenije vse leto spremlja pri poučevanju.

PRESEDOVANJE SE SPLAČA

Predsedovanje EZ je prispevalo k povečanju prepoznavnosti Slovenije kot turistične destinacije, ugotavlja Slovenska turistična organizacija. Pri tem se sklicuje na rezultate dveh anket, prve med predstavniki slovenskega turističnega gospodarstva in druge med predstavniki tujih turističnih organizacij. Porast povpraševanja po slovenskih turističnih produktih, krajih oz. destinacijah v letošnjem letu je zaznala skoraj polovica anketiranih med predstavniki slovenskega turističnega gospodarstva. V povprečju so opazili 16-odstotno porast turističnega povpraševanja.

UVRSTITEV KRATKEGA IGRANEGA FILMA

Kratki igrani film režiserja Igorja Šterka Vdih se je uvrstil v tekmovalni program kratkih filmov "Corto Cortissimo" 65. filmskega festivala v Benetkah. Tam se bo s še 17 filmi potegoval za eno od treh nagrad. To je izjemen uspeh za slovenski film, saj je bil izbran izmed 1400 prijavljenih kratkih filmov.

PO AVTOCESTI DO MADŽARSKE

Družba za avtoceste v RS (Dars) je odprla 17,4 kilometra dolg odsek štiripasovne avtoceste med Beltinci in Lendavo in 2,8 kilometra dolg odcep hitre ceste med Lendavo in mejnim prehodom Dolga vas. Preostali, 13,7 kilometra dolg odsek avtoceste med Lendavo in Pincami na meji z Madžarsko pa je bil odprt nekaj dni kasneje.

VEČ PORABE ENERGIJE

Slovenija bo po napovedih ministrstva za gospodarstvo v letu 2008 bruto porabila za 5,2 odstotka več energije kot lani. Za končno porabo bo na voljo 237,1 petajoulov (PJ) energije, kar je v medletni primerjavi za 5,7 odstotka več. Uvozna energetska odvisnost države bo znašala 53 odstotkov.

PO SVETU

ODSTOP

Francosko predsedstvo Evropske unije je po napovedi odstopa pakistanskega predsednika Perveza Mušarafa sporočilo, da bo podpiralo njegovega naslednika pri razvoju in utrjevanju demokracije v državi. Obenem je izrazilo željo po uspešnem sodelovanju z novim pakistanskim vodstvom. V sporočilu, objavljenem na svoji spletni strani, je francosko predsedstvo še izrazilo prepričanje, da bi okrepitev demokratičnih institucij v Pakistanu pripomogla tudi k utrjevanju stabilnosti in krepitvi sodelovanja v regiji. Mušaraf je odhod s položaja, na katerem je od leta 2001, napovedal v ponedeljkovim televizijskem nagovoru. Njegov odstop je zahtevala pakistanska opozicija, ki mu med drugim očita kršenje ustave in slabo vodenje države. Mušaraf je na oblast prišel leta 1999, ko je kot vrhovni poveljnik vojske vodil državni udar. Sredi leta 2001 je nato tudi uradno zaprisedel kot predsednik Pakistana. V skladu z odločitvijo vrhovnega sodišča, da mora kot predsednik v treh letih obnoviti demokracijo v državi, je oktobra 2002 organiziral parlamentarne volitve, na katerih je slavila njegova stranka Pakistanska muslimanska liga.

DIGITALNA KNJIŽNICA

V Evropski uniji za jesen načrtujejo odprtje evropske digitalne knjižnice Europeana, portala, na katerem bodo na enem mestu hitro in enostavno dostopne evropske knjige, glasba, slike, fotografije in filmi. Evropska komisija je države članice pozvala, naj za dosego tega cilja okrepijo prizadevanja za večjo dostopnost kulturnih vsebin na internetu.

POČASEN UMIK

Medtem ko Rusija trdi, da počasi umika svoje enote iz Gruzije, oblasti v Tbilisiju in neodvisni viri tega ne potrjujejo. Poleg tega je Rusija opozorila, da obljubljeni umik ne bo hiter. Edino pozitivno znamenje je prva izmenjava vojnih ujetnikov. Strani sta si blizu mesta Gori izmenjali 15 gruzijskih in pet ruskih vojakov. Gruzijske oblasti ob tem poročajo, da so ruske sile v pristanišču Poti ob Črnem morju pridržale 20 gruzijskih policistov.

AMERIŠKA KANDIDATA

Ameriški demokratični predsedniški kandidat Barack Obama in njegov tekmeč, republikanec John McCain, sta se srečala na forumu v Lake Forestu v Kaliforniji, kjer sta ločeno spregovorila o vprašanih vere, splava, istospolnih porok in revščine. V svojih odgovorih je Obama zagovarjal

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

XI. kulturni večer SKA

je bil v okviru zgodovinskega odseka v soboto 16. avgusta v Bullrichevi dvoranici. Na sporedu je bilo zanimivo predavanje g. dr. Branka Rozmana: Judovska država - prerokovana? (...)

Č. g. p. Ciril Petelin, O. Cist. bo imel srebrno mašo v nedeljo 24. avgusta 1958 ob 10. uri dopoldne v kapeli Sv. Jožefa v ulici Avellaneda 2344 v Buenos Airesu. Kapela Sv. Jožefa je v neposredni bližini Plaza Flores.

Osebnosti

V Ramos Mejia je bil v nedeljo dne 17. avgusta krščen Andrej Bernard Grilc, sinček g. Slavka Grilca iz Villa Maria Mazzarello, Moron, in ge. Kristine roj. Svete. Krstne obrede je opravil g. poddirektor Jože Jurak, za botra sta pa bila g. Ignacij Hladnik in njegova žena ga. Bogomira roj. Svete.

V družini g. Janeza Dreizibnerja in njegove žene ge. Marije roj. Arnšek v Bariločah so prav tako dobili sina prvorojenca. Srečnim družinama naše čestitke.

LANUS

V društvu Slovenska vas se je v nedeljo dne 17. t. m. začel gospodarsko knjigovodski tečaj. Predsednik Društva Slovenska vas g. Čampa je pozdravil udeležence tečaja in oba predavatelja gg. dr. Franca Bajleca in Stanka Jerebiča. G. dr. Bajlec je govoril o gospodarski osamosvojitvi, g. Jerebič pa o raznih oblikah gospodarskih družb. V nedeljo dne 24. t. m. ob 10.45 uri bo predaval g. inšpektor Štancer o temeljih knjigovodstva.

MENDOZA

Meseca julija je tukajšnji slovenski tečaj zaključil prvo obdobje letošnjega šolskega leta. Tečaj je razdeljen v dve skupini: v nižjo in višjo. Nižjo skupino je obiskovalo 11 otrok, višjo pa 21. Skupino je tedaj hodilo v tečaj 32 učencev - 19 dečkov in 13 deklic. Uče se pa otroci verouka, slovenskega branja, pisanja in jezika z domoznanstvom ter petje. Verouk poučuje v obeh tečajih slovenski dušni pastir g. Jože Horn, v višjem tečaju poučuje navedene predmete učiteljska pripravnica Lenčka Božnar, v nižjem pa učiteljica pripravnica Cvetka Grintal.

Ob zaključku prvega obdobja v letošnjem šolskem letu so otroci obeh tečajev dobili učne izkaznice z ocenami.

Letošnje mladinske prireditve v Mendozini bodo prve dni oktobra. Slovenska mladina si je za delovno geslo mladinskih dni izbrala geslo: Bog in Slovenija - t. j. posvečeni bodo verskim in narodnim tradicijam. Prireditve so predvidene za dva dneva. Prvi dan bo skupno versko zborovanje, ki bo združeno s skupno mašo in obhajilom. Po cerkvenem opraviilu bo prijeten razgovor ob ognju in pečenem mesu-asadu. Prireditve drugega dne bodo posvečene domovinski misli. Predvidene so razne prireditve - športne in kulturne - ter razstava ročnih del. Mladinska dneva bo zaključila velika slavnostna akademija.

Svobodna Slovenija, 21. avgusta 1958 - št. 34

pravico žensk, ki se znajdejo v stiski, do splava. Hkrati pa bi moralo biti storjeno vse, da bi ženske imele na razpolago tudi druge možnosti, npr. finančno pomoč in posvojitev. Poleg tega je menil, da je zakon zveza med moškim in žensko, da pa je proti amandmaju ameriške ustave, ki bi prepovedoval poroko med istospolnimi. McCain je po drugi strani izrazil popolno nasprotovanje splavu, saj se, kot je poudaril, človekove pravice začnejo s spočetjem. Prav tako je nasprotoval porokam in civilnim zvezam med istospolnimi pari. Forum je poudaril pomembno vlogo, ki jo vera igra v ameriški politiki. Oba kandidata sta sicer kristjana, še navaja francoska tiskovna agencija.

RESUMEN DE ESTA EDICION

BEIJING 2008

El medallero de Eslovenia en estos juegos olímpicos se inauguró el pasado miércoles con la nadadora Sara Isaković quien obtuvo la medalla de plata por los 200 m. estilo libre. El viernes 15 de agosto fue el turno de la yudoca Lucija Polavder en la categoría superior a los 78 kg.; logró el tercer puesto y su consiguiente medalla de bronce. El domingo 17 fue positivo para dos de los competidores eslovenos. Raymond Debevec en tiro (50 m. rifle en tres posiciones) obtuvo la medalla de bronce. Mayor fue la alegría del atleta Primož Kozmus que en el lanzamiento de martillo se ubicó al frente y logró la primera medalla dorada de Eslovenia en Beijing. El martes la alegría eslovena vino desde el agua; Vasilij Žbogar consiguió la medalla de plata en vela, categoría laser. (Pág. 1)

UN NUEVO LIBRO

El escritor esloveno Ivan Sivec publicó un nuevo libro que lleva el nombre "Árbol herido" (Ranjeno drevo). El subtítulo declara: en la Argentina por los caminos de Janko Benigar. El autor no sólo describe los lugares que visitó - donde Benigar vivió y trabajó - sino también a la colectividad eslovena de Mendoza. Ivan Sivec acompañó al octeto Deseti brat hasta el festival Cantapueblo en Mendoza. Los lugareños hicieron gala de su hospitalidad y acompañaron a Sivec por los caminos de la Patagonia como guías, traductores e incluso choferes. En la primera parte del libro se describen los lugares donde Benigar vivió y murió. En las páginas centrales hay 62 fotografías (algunas históricas y otras tomadas en la misma travesía). También están en el libro los diálogos que mantuvo con algunos de los integrantes de las familias Bajuk, Grebenc y Bajda respecto de sus historias personales y familiares. (Pág. 2)

POR 56 AÑOS Y MUCHOS MÁS

En 1952 se conformó la primera Asociación eslovena en el Gran Buenos Aires, surgida de los inmigrantes que llegaron a la Argentina tras la segunda guerra mundial. El 3 de agosto, los habitantes de la villa eslovena en Lanús celebraron el aniversario de su Centro. "Hladnikov dom" estuvo y está fuertemente vinculado con la religión católica. El día domingo comenzó con la misa presidida por Jaka Barle CM. Luego, en el centro esloveno se desarrolló en el escenario la presentación ideada y puesta en escena por Rotija Grbec. En ella incluyó la participación de numerosos talentos que forman parte del centro. Ningún aniversario está completo sin el almuerzo, preparado por las maravillosas cocineras de Lanús. El espíritu deportivo brilló en el encuentro de fútbol entre los locales y San Justo. (Pág. 3)

DÍA DE LA JUVENTUD

En Ramos Mejía los jóvenes de Slomškov dom tuvieron su 38º día, el cálido domingo 10 de agosto. En nombre de las organizaciones juveniles Gabriela Oblak saludó al embajador prof. Avguštin Vivod y señora; al cónsul honorario de Eslovenia Herman Zupan y señora; y a la delegación del Ministerio de Estudios Superiores, Ciencia y Tecnología de Eslovenia, que por aquellos días se encontraba en la Argentina, con la ministra Mojca Kucler Dolinar al frente de dicha delegación. Durante todo el día se desarrollaron los partidos de vóley femenino y masculino (ganaron los equipos de San Justo y San Martín, respectivamente). Hacia la noche los jóvenes de Slomškov dom prepararon un número inspirado en la película "Mi casamiento griego". No faltaron las ocurrencias llenas de humor, ni los bailes llenos de color y alegría. (Pág. 3)

LAS MONTAÑAS Y LA IDENTIDAD

Entre los días 26 y 29 de junio se realizó en Bled el Primer encuentro sobre el alpinismo esloveno por el mundo. El disertante inaugural en el salón del parque nacional Triglav fue el esloveno-argentino ing. Peter Skvarča quién habló a cerca de los logros de los montañistas eslovenos en la Argentina, que está profundamente ligado con la lucha por mantener la identidad nacional, luego de haber debido abandonar Eslovenia. El texto en su totalidad se publicará en tres ediciones sucesivas. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
 Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit
 Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marko Vombergar, Franci Sušnik, Irena Urbančič Poglajen, Jernej Tomazin, Pavel Brula, Dani Cestnik, Peter Skvarča in Vinko Rode.
 Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 215, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 20. avgusta 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,49 US dolar
1 EVRO	1,59 KAD dolar
1 EVRO	4,56 ARG peso

OBVESTILA

ČETRTEK, 21. avgusta:
Slovenski dom San Martin in krajevna ZSMŽ vabita na svoj mesečni sestanek v domu ob 16. Predvajali bomo film **Otroci s Petrička**. Vsi lepo vabljeni!

PETEK, 22. avgusta:
Matjaž Jerman bo predstavil tekmovanje „**Eko Bariloche 2008**“, ob 20. uri v Našem domu San Justo.

SOBOTA, 23. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Zahvalna maša RASTI XXXVII, ob 19.15 v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.
Noč veselja, petja in bistroumnosti, ob 20.30 na Pristavi.

NEDELJA, 24. avgusta:
Obletnica Rožmanovega doma.
Konferenca odbora Slovenske demokratske stranke (SDS Argentina) na temo: „Volitve v državni zbor R. S.“, ob 10.30 v Slomškovem domu.
Žegnanje ob 60. obletnici prve slovenske svete maše, ob 11.30 uri v San Martinu.

SREDA, 27. avgusta:
Učiteljska seja voditeljic osnovnošolskih tečajev, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Igra „V kraljestvu pravljic“, ob 20. uri v Slomškovem domu.

NEDELJA, 31. avgusta:
Družinska nedelja Slomškove šole v Slomškovem domu.
46. mladinski dan v Carapachayu.
Občni zbor Mutual Sloge, ob 10. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. septembra:
42. obletnica Z.S.M.Ž. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. septembra:
53. SLOVENSKI DAN in **47. obletnica Slomškovega doma** s celodnevni programom

SLOVENCİ IN ŠPORT

SLOVENIJA IN PEKING 2008

O slovenskih medaljistih poročamo že na prvi strani. Nekateri drugi pa niso imeli take sreče in so ostali brez medalj, kot je bil to četverec brez krmarja (4. mesto), ali pa zasedli deseto, šestnajsto ali še nižje mesto in ne bodo zapisani v zlato knjigo olimpijcev. Marsikomu so pripisovali več možnosti, n. pr. Miranu Vodovniku z metom krogle, a ni uspel sanjskega meta in prišel „le“ do 20. mesta. Ali pa judoistka Urška Žolnir: od medalje pred štirimi leti je letos zasedla 7. mesto. Mitja Petkovšek na bradlji je mnogo obetal, a je v zadnjem nastopu „spodrsnil“ in pristal na petem mestu. Škoda, ker je imel sijajne izgleda za eno izmed medalj. Pač, ni bilo sreče.

Slovenski skakalec v višino Rožle Prezelj pa je v finalu preskočil 2,20 metra in končal na 12. mestu.

Ob koncu tekmovanja bomo videli, da je bilo kar nekaj dobrih rezultatov, ki pa izgubijo vso vrednost, če gledamo le lestvico medalj. Če bi rezultate jemali kot edino merilo, bi rekli, da so propadli. Ne smemo pa prezreti, da je de Coubertainovo vodilo „hitreje, više, močnejše“ tudi danes veljavno, kljub splošni (odkriti ali slabo prikriti) profesionalizaciji. Ne v smislu, da so „moralni zmagovalci“, pač pa, da si prizadevajo, da bi nekaj dosegli. Nekaj, kar naj bi bilo v samem zametku zdravo.

ARGENTINCA V CELJU

Slovenski nogometni prvotigaš MIK CM Celje je podpisal pogodbi z argentinskima napadalcema Oscarjem Lisandrom Sacripantijem in Carlosom Albertom Chacano. Oba napadalca, ki sta že opravila nekaj treningov pod vodstvom trenerja Slaviše Stojanoviča, sta Celjanom obljubila štiriletno zvestobo.

PRVI IN ZADNJI

V 5. krogu slovenskega nogometa Prve Lige Telekom Slovenije so Domžale v nedeljo premagale HiT Gorico in se prebile na vrh. Zvezdniški Interblock je po novem porazu prikovan na dno.

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje darovalcem v dobrodelni sklad: N.N. Acassuso 200.- pesov in umetniško sliko; N.N. Mataderos 100.- pesov. **Bog plačaj!**

URADNE URE

Pisarna Zedinjene Slovenije, ter uredništvo in uprava Svobodne Slovenije uradujejo od ponedeljka do petka, od 10. do 19. ure. **Prosimo rojake, da ta urnik upoštevajo!**

OSEBNE NOVICE

Krst
 V cerkvi Nuestra señora de Lourdes v San Justu je bil 3. avgusta krščen **Marjan Zupanc**, sin Gabrijela in Pavel roj. Petek. Krstil je č. g. Janez Petek CM. Botrovala sta Marko Kržišnik in Marjana Kocmur-Delgado. **Srečni družini naše čestitke!**

Smrt
 V Ramos Mejiji je umrla ga. **Viktorija Miklavc roj. Štefancič** (71) v Mendozii pa ga. **Marija Hirschegger roj. Kranner** (87). **Naj počivata v miru!**

Nov diplomant
 8. avgusta je na inženirski fakulteti državne univerze v San Luisu (UNSL) dokončal študije **Pavel Martin Zupanc** in postal Elektromehanični inženir. **Čestitamo in mu želimo mnogo uspehov!**

Primorski dnevnik

Župani goriških občin so v Novi Gorici izrazili zaskrbljenost glede prihodnosti Primorskega dnevnika v luči nedavno sprejetega finančno-proračunskega odloka italijanske vlade. Župani občin Nova Gorica, Kanal ob Soči, Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko in podžupan občine Šempeter-Vrtojba so se zavzeli za obstoj časopisa, ki je „aktualen, objektiv in korekten ter povezuje Slovence z obeh strani meje“. K ukrepanju bodo zato pozvali tudi ministra Rupla in ga zaprosili za posredovanje pri italijanski vladi, še navaja tržaški časnik slovenske manjšine.

Z zunanega ministrstva pa so sporočili, da je minister Rupel v zadnjem mesecu dni v zvezi s tem vprašanjem že dvakrat posredoval pri italijanskih oblasteh in se zavzel za podporo slovenskemu časniku. Kot so še zapisali v sporočilu za javnost, minister pozorno spremlja potek dogajanj, z vsebino posredovanj pa je zunanje ministrstvo seznanilo tudi predstavnike Primorskega dnevnika.

Obstoj Primorskega dnevnika je ogrožen zaradi proračunskega odloka italijanske vlade Silvia Berlusconi, ki ga je parlament dokončno sprejel minuli torek. Odlok predvideva močno krčenje denarnih sredstev za založništvo, kar utegne prizadeti predvsem manjše in krajevne časopise ter časopise narodnih in jezikovnih manjšin.

Odlok, ki ga je pripravil finančni minister Giulio Tremonti s ciljem zmanjšati javne izdatke, je italijanski senat uzakonil že 1. avgusta. Tako pri glasovanju v senatu kot v poslanskih zbornici je šlo za zaupnico, ki jo je zahtevala italijanska vlada.

Ponovno nevihte

Zaradi močnih neviht so se nad Dolenjsko, Posavsko, Podravsko, Vzhodnoštajersko, Pomursko regijo in južnim delom Zahodnoštajerske regije razbesnela zelo močna neurja z vetrom, točo in močnimi nalivi. Neurja so poškodovala veliko objektov in podrla večje število dreves in drogov.

Najhuje so neurja s točo prizadela Podravsko regijo. Toča in močni vetrovi so po prvih neuradnih podatkih poškodovala več kot 400 objektov ter podrla večje število dreves in drogov.

V Dolenjski regiji se je neurje z močnim vetrom in točo po navedbah uprave za zaščito in reševanje najhuje razbesnelo nad občino Semič, predvsem pa nad samim naseljem Semič. Veter je strehe stanovanjskih hiš razkrival tudi v Sadinji vasi in Stari gori. V Semiču je razkril tretjino strehe na stanovanjskem bloku, ki je ob padcu poškodovala še streho na osnovni šoli in streho na bližnji avtomehanični delavnici.

Nad občino Semič se je po dobrih dveh urah znova razbesnelo neurje, pri čemer je padala toča debeline lešnika. Posledice neurja so odpravljali gasilci lokalnih prostovoljnih gasilskih društev, delavci Elektro Metlika pa so poskrbeli za vzpostavitev oskrbe z električno energijo.

Neurje z močnimi nalivi, vetrom in točo je v istem času divjalo tudi nad Novim mestom. Voda je zalivala kleti stanovanjskih hiš, poslovnih prostorov, garaže in podvoze na cestah. Veter je podrl drevo na stanovanjsko hišo v Leskovcu pri Brusnicah, nekaj dreves je padlo tudi na lokalne ceste. Občasno je prihajalo do izpadov električne energije.

Iz Posavja poročajo predvsem o podrtem drevju, ki je oviralo promet in povzročalo izpade električnega omrežja.

V Mariboru in okolici je neurje poškodovalo strehe dveh večstanovanjskih objektov in podrla pet dreves. Tudi Pomursko regijo je neurje zajelo in prizadelo območja občin Sveti Jurij, Ljutomer, Gornja Radgona, Murska Sobota, Tišina, Puconci, Cankova, Radenci, Beltinci in Moravske Toplice.

Zveza slovenskih mater in žena
 praznuje svoj 42. dan s koncertom
PESEM DOBROTE
 v nedeljo, 7. septembra v Slovenski hiši.
 Ob 15.30 sveta maša v cerkvi Marije Pomagaj.
 Nato v dvorani škofa Rožmana koncert in žrebanje rife.
Vsi prisrčno vabljeni!

SLOMŠKOVA ŠOLA
 vabi
 ❖ v soboto 30. avgusta:
 • 18. uri (spremenjen urnik), na ponovitev igre
»V KRALJESTVU PRAVLJIC«
 Režija: Marcelo Brula in Andrejka Vombergar Štrfiček
 • po predstavi na razpolago večerja
 ❖ v nedeljo 31. avgusta: **Družinska nedelja**
 • 11. uri sv. maša
 • 13. uri kosilo - prijave pri odboru staršev
 • Popoldanski srečelov
 Slomškov dom - Castelli 28 - Ramos Mejía

46. mladinski dan
 v CARAPACHAYU
 nedelja 31. avgusta
 začete tekmovanje v odbojki - 08:00
 dviganje zastav in sv. maša - 11:00
 kosilo - 13:00
 kulturni program - 19:30
 Nato prosta zabava!